

Partits Mèdics, encara

per

J MESTRES I MIQUEL

L'ARTICLE del Dr. Màrius Rodríguez titulat "La meua protesta", mereix per part meua uns breus comentaris. De no fer-ho, podrien semblar dues coses: o conformitat que no existeix o desatenció que no vull que sembli; tinc el propòsit d'intentar demostrar que el company està equivocat en el concepte i equivocat en els càlculs. En primer lloc, l'espontània i respectable opinió del Dr. Rodríguez hauria estat més oportuna mentre es gestionava la confecció de la Ponència. Des d'aquest mateix BUTLLETÍ he pregat durant mesos la col·laboració dels companys interessats; de bastants n'he rebut notes, advertiments; els he tingut en compte tots i tots agrats. Durant tot aquell temps, el Dr. Rodríguez no ha cregut oportú fer arribar a la Ponència, ni públicament ni particularment, la seva opinió.

Ens culpa que la Ponència ha estat aprovada quasi per l'article 29; tampoc no està en el just en afirmar-ho; durant mesos, des d'aquest mateix BUTLLETÍ havem tractat de la Ponència, que no és més que una ampliació de l'aprovada pel Sindicat l'any 20; algun company, com el doctor Cantó, també hi ha publicat treballs; la Ponència, abans de la reunió de l'Assemblea, fou publicada pel BUTLLETÍ, recomanant a les Seccions Comarcals reunides per aquest objecte i nomenar el delegat de la Secció que hi portés l'opinió dels companys de la Secció, moltes d'elles redactaren esmenes, unes les enviaren al Consell del Sindicat perquè les tingués en compte en aprovar la Ponència, com va fer-ho; altres foren presentades a l'Assemblea durant la discussió. Les conclusions portades a l'aprovació de Consell i de l'Assemblea, la Ponència les presentà a una reunió en la que hi foren cridats tots aquells companys que havien significat desig o se'l sabia interessat. El resultat d'aquesta reunió fou portat al Consell del Sindicat i aprovat, això fou el que es va discutir com a projecte d'acord. Es presentà a l'Assemblea, i de les tres sessions que celebrà en dedicà quasi dues a la discussió de la Ponència. Si

aquest procediment sembla un article 29, ja farà el favor d'indicar-me el company què cal fer per no semblar-ho.

Hom diria que el que preocupa i creu que el perjudica al Dr. Rodríguez és el fixar un màxim de famílies en 300 un partit mèdic. Tampoc no va passar desapercebut aquest detall. Diu l'acta de l'Assemblea: "Es llegeix l'article 7 i es dona compte d'una esmena presentada per la Secció Comarcal de Mataró, que és retirada pel Dr. Marimon. Queda aprovat l'article".

Una altra prova que no és una improvisació el de les 300 famílies. Per iniciativa del ministre de la Governació, fou nomenada una "Comisión para el estudio y reglamentación de la iguala médica". Foren nomenats representants de totes les regions d'Espanya i ens cabé l'honor amb el doctor Canal, de Granollers, de representar Catalunya, i en la dita Comissió foren presos per unanimitat els acords, i, entre altres coses, diu: "Bases para la reglamentación de la iguala médica.—Retribución.—Tarifa mínima de la iguala médica familiar: 2 pesetas mensuales.—7.º Límite numérico máximo de asociados. — No excederán nunca de 300 las familias contratadas".

"Si las juntas contratantes fueran varias, el médico podrá adoptar estos contratos siempre que el número de familias no exceda del preestablecido."

De manera que el mínimum de dues pessetes per mes i família i el màxim de 300 famílies fou acordat abans que pel Sindicat per tots els representants de totes les regions d'Espanya.

Que un partit mèdic estarà compost com a màxim de 300 famílies vol dir, i així s'aplica, que quan la Secció comarcal es reuneix per fer la limitació i fixar el número de metges que poden exercir en el partit són tants com vegades 300 famílies hi ha o fracció. Exemple: població de 500 famílies; la Secció Comarcal acorda que és plaça de dos metges; en voler anar-hi un tercer, el Sindicat imposa per autoritzar-ho: I. Que els